

Dames en heren, beste Aaltenaren uit welke woonkern ook afkomstig, fijn dat u er bent. Aanwezig op deze bijeenkomst waarin we als lokale gemeenschap het nieuwe jaar inluiden en elkaar het beste toewensen. Veel heil en zegen voor u allen. Ik hoop dat ook u met vertrouwen het nieuwe jaar bent ingegaan. Rationeel is daar ook alle reden toe want het leven is hier voor de meesten van ons goed te noemen. Een florerende economie met een steeds lagere werkloosheid, ook nu weer lagere criminaliteitscijfers -van 31 naar slechts 20 voltooide woninginbraken bijvoorbeeld - maar bovenal ervaren velen onze gemeenschap als een warme gemeenschap, waar mensen nog oog en oor hebben voor elkaar, waar mensen gezien en gehoord worden. Maar zelfs het Jeruzalem van de Achterhoek is niet het paradijs, voor sommigen eerder het tegendeel, voor die schaduwkant moeten we zeker niet de ogen sluiten. Velen hebben moeite om rond te komen, voelen zich alleen, verlaten of zich niet gehoord, ondanks de vele activiteiten die bijvoorbeeld vorige maand juist voor kwetsbare mensen georganiseerd werden. Die zijn goed bedoeld en worden zeer gewaardeerd maar zijn geen structurele oplossing.

Velen zien onze snel veranderende en vaak chaotische samenleving vooral als bedreigend, want juist omdat we het

gemiddeld genomen zo goed hebben kan de angst om dat al goede te verliezen je bij de keel grijpen. In een wereld waarin alles steeds meer vervlochten wordt en waarin nationale staten steeds minder grip hebben op de ontwikkelingen komt steeds duidelijker de vraag naar onze identiteit naar voren. Wie zijn we als Aaltenaren, als Achterhoekers, als Nederlanders? Zijn we anders dan de buren van over de grens van het dorp, de gemeente, de regio, het land of zelfs het continent? Willen we ons daarbij vooral van elkaar onderscheiden en ons afzetten tegen anderen of zoeken we juist naar wat ons verbindt? Misschien een mooi onderwerp voor de Koppelkerk om eens op te pakken tijdens een of meer debatavonden.

Velen lijken in deze verwarrende tijd ook het vertrouwen in hun overheid en politieke partijen te verliezen, eigenlijk staat overal in de Westerse wereld het politieke systeem ter discussie en staat de stabiliteit daarvan onder druk. Zien we de waarde van onze democratische rechtsstaat dan niet meer, vinden we het te vanzelfsprekend dat we vrij zijn en in vrede leven met onze buren? Is er omdat velen eigenlijk al alles hebben wat ze nodig hebben nog te weinig om voor te vechten waardoor slechts overblijft waar we *tegen* zijn?

Het is ook een opdracht aan de politiek om te werken aan dat vertrouwen van de burger. Vertrouwen komt te voet maar gaat te paard en dus zullen we als gemeentebestuur ons tot het uiterste moeten inspannen om het vertrouwen van burgers die ons hun stem toevertrouwd niet te beschamen.

Alles van waarde is weerloos, en dat geldt ook voor onze democratische rechtsstaat, onze democratie. Die moeten we koesteren en beschermen. Ik wil u als burgers oproepen met de politiek, om te beginnen de lokale, mee te leven en ons te steunen, juist ook met opbouwende kritiek. En ook om uw burgerplicht te doen en te gaan stemmen in maart voor waterschap en provincie en in mei voor het als maar belangrijker wordende Europees Parlement. Omdat onze democratie ondanks alle tekortkomingen het meer dan waard is om je voor in te zetten. Een beter systeem ken ik niet en dus moeten we er zuinig op zijn.

In 2020 zal daar ook aandacht voor zijn bij de viering van 75 jaar vrede en vrijheid in Europa. Later deze maand organiseren we een startbijeenkomst voor verenigingen en organisaties die een bijdrage willen leveren aan de festiviteiten.

Op een dag als vandaag kijken we ook altijd even terug op het afgelopen jaar. Dat is een goede traditie, het leven gaat al zo snel. Een jaar geleden mocht ik u voor het eerst toespreken en keek ik

met u vooruit naar de gemeenteraadsverkiezingen. De opkomst was iets hoger als de keer ervoor en de uitslag bracht geen hele grote verschuivingen teweeg. Een zeteltje hier erbij en daar eraf, alleen D66 kwam gelijk met een zetelwinst van twee binnen waartegenover stond het verdwijnen van de PvdA uit onze raad, voor het eerst sinds de partij mee deed aan onze verkiezingen. Verrassender was wel dat de raad een raadsprogramma opstelde dat op 24 mei unaniem werd vastgesteld. Dat zorgde voor meer openheid en meer verbinding. Ook de formatie van het college werd erdoor beïnvloed. Het duurde wel langer dan gebruikelijk maar uiteindelijk werd er op 3 juli een nieuw college benoemd met daarin drie nieuwe wethouders. Ook de raad is vernieuwd, elf nieuwe raadsleden zijn aan de slag gegaan. Misschien goed als ze alle 21 even hun hand omhoogsteken en dat u ze zo meteen ook even aanschiet, voor zo ver u dat al nog niet gedaan heeft. Zij hebben hun verantwoordelijkheid genomen voor het bestuur van onze gemeenschap en verdienen daarvoor uw waardering en steun.

Verder zorgde ikzelf voor de nodige commotie door mijn bevindingen als nieuwe burgemeester op papier te zetten en te publiceren. Sommigen vonden het te negatief of niet gewenst dat het naar buiten kwam. Het was bedoeld als een spiegel, een

realistisch beeld van wat ik gehoord en gezien had in die eerste honderd dagen en eigenlijk ook al daarvoor. Open, eerlijk, misschien wel recht-voor-zijn-raap maar wat had u dan van een Rotterdammer verwacht?

Volgens velen -zeker ook onze eigen burgers - stond er weinig nieuws in en was het juist goed dat het eens gezegd werd. Het was bedoeld als een spiegel. Kijken naar de onvermijdelijke ongerechtigheden, littekens en vuiltjes en er dan samen mee aan de slag gaan. Voor zelfgenoegzaamheid is het de tijd niet, ik refereerde net al even aan het ongenoegen over de politiek, onze burgers verdienen het dat wij eerlijk en kritisch naar onszelf kijken, dat we kijken waaraan we kunnen en moeten werken en er dan mee aan de slag gaan. En ik denk dat we daar dit afgelopen jaar al samen enkele goede stappen in gezet hebben. Er is nog genoeg te doen, ook het komende jaar, de lokale democratie is immers nooit af, ook niet in Aalten. Ik doe dan ook een beroep op eenieder in en rond het gemeentebestuur om daaraan mee te doen.

Er was natuurlijk veel meer dan deze interne politieke discussies en gebeurtenissen, u heeft erover kunnen lezen in de jaaroverzichten in de lokale media, zoals Sportpark-Zuid, de buslijn Aalten-Bocholt, de jeugdzorg, de woningsluitingen

vanwege drugshandel, de actieweek van AFM, noem maar op. Ik wil er graag een paar uitlichten door een aantal betrokkenen daarover wat vragen te stellen, zij verdienen tenslotte de credits hiervoor. Te beginnen met Gino Takken, voorzitter van Bredevoort Schittert.

Gerda Brethouwer, directeur van ons Nationaal Onderduikmuseum.

Tenslotte nog aandacht voor een kwestie die bijna heel Dinxperlo in zijn greep kreeg aan het eind van het jaar en waarvoor Ed Naves (DZSV) en Theo Aaldering (SVD) hier zijn.

Genoeg teruggeblikt, een nieuw jaar ligt voor ons met weer tal van uitdagingen en verassingen. Iets waar ik erg naar uitkijk is de samenwerking met de VVNF, de Dinxperse Oranjevereniging. Samen met de VVNF organiseert de gemeente Aalten op dinsdag 23 april een bijzonder concert van de alom bekende Koninklijke Luchtmachtkapel in de grote Oranjefeesttent. Een concert aangeboden aan onze lokale veteranen maar vanaf morgen zijn er ook kaarten te koop via de drie lokale VVV-kantoren. Wees er snel bij, zou ik u aanraden, want dit is een eenmalig gebeuren.

Wie het raadsprogramma en het Uitvoeringsprogramma Daadkrachtig, Duurzaam en Dichtbij heeft gelezen weet dat er veel onderwerpen op de raadsagenda zullen komen, zoals de toekomst van de Slingeplas, een onderwijshuisvestingsplan, de uitwerking van onze Regiodeal, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en ondermijning, de jeugdzorg, cultuurbeleid, grensoverschrijdende samenwerking, armoedebeleid, economische visie, toeristisch beleid, winkelcentrum Dinxperlo en de woningbouwplanning. Wat dat laatste betreft, we zijn dit jaar volgens de allerlaatste voorlopige cijfers met 27.012 Aaltenaren begonnen, 50 meer dan vorig jaar. Een lichte groei waarbij we ons niet te rijk moeten rekenen want het aantal 65-plussers nam met 133 toe en het aantal jongeren onder de 18 daalde met 127. De vergrijzing gaat ook bij ons nog steeds door.

Maar misschien nog wel het meest van alles zal het onderwerp Duurzaamheid de agenda bepalen. Daar zullen we zowel vanuit de landelijke overheid als ook vanuit het college plannen en voorstellen voorgeschoteld krijgen die onze manier van leven direct gaan raken. Kunt u zich een leven zonder plastic verpakkingen, diesel- en benzineauto's, stoken en koken op gas en wat al niet meer voorstellen? Dat wordt heel erg wennen maar de mens is tot veel in staat, 60 jaar geleden reden velen immers ook nog geen auto en hadden we nog geen aardgas in onze huizen.

Ook ons bedrijfsleven – waaronder onze boerenstand - zal voluit aan de bak moeten om bij te blijven bij de ontwikkelingen en blijven voldoen aan wettelijke en maatschappelijke eisen in deze. Ook hier geldt: denk mee, doe mee, want alleen samen zullen we de benodigde resultaten boeken. Alleen reis je sneller maar samen kom je tenslotte verder. Zulle we daar dan met elkaar het glas op heffen, op een duurzaam jaar, onze gemeenschap en onze planeet zijn het immers waard!

Proost!